

LA PELL DE BRAU

XLVI

A vegades és necessari i forçós
que un home mori per un poble,
però mai no ha de morir tot un poble
per un home sol:
recorda sempre això, Sepharad.
Fes que siguin segurs els ponts del diàleg
i mira de comprendre i estimar
les raons i les parles diverses dels teus fills.
Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats
i l'aire passi com una estesa mà
suau i molt benigna damunt els amples camps.
Que Sepharad visqui eternament
en l'ordre i en la pau, en el treball,
en la difícil i merescuda
llibertat.

XXXVIII (fragment)

Escolta, Sepharad: els homes no poden ser
si no són lliures.
Que sàpiga Sepharad que no podrem mai ser
si no som lliures.
I cridi la veu de tot el poble: "Amén."

LI

Hem caminat i avui ens emparàvem
en la crecuda serenor de l'arbre,
contra el gran vent del llindar de la nit.
Hem estimat la terra
i el nostre somni de la nova casa
alçada en el solar de la llibertat.
No una segura flor, però sí l'esperança
de la segura flor hem collit i portàvem
al llarg d'aquesta pols de la peregrinació.
Ara deixem les paraules
i ens hem sentit arribats al silenci,
per la remor d'una llunyana cavalcada.

LLIBRE DE SINERA

VIII (fragment)

Repreníem el somni tenaç
-contra el bou, el serpent, el senglar-
de la nostra difícil bondat,
de la nostra viril dignitat,
de la nostra fidel llibertat.

Salvador Espriu